

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620200162
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620200162.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu: G. O., U.. XX. XX. XXXX, F. R. Z.. E. XX, XXX XX T., zastúpeného C.. C.. F. G., D., K. E. E. C. F. XX, XXX XX L., proti žalovanému: I.-E., E.. A.. O., E. E. G. V. X, XXX XX E. U. H., B.: XX XXX XXX, právne zastúpený C.. D. R., K. E. E. G.. A.. Š. XX, XXX XX G., o obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa priznáva plná náhrada trov konania.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 10.1.2020 na tunajšom súde žalobu, ktorou sa dožadoval obnovy konania ktoré bolo ukončené Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 15. 08. 2018, sp. zn. 11Co/293/2017 - 251, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 21.02.2017 sp. zn. 9C/309/2015, ktorým žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaný 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 50 %.

2. V tejto žalobe uviedol, že sa domáha obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) C.s.p., pričom sa dozvedel o dôvodoch na obnovu konania dňa 19. novembra 2019, kedy mu bol doručený znalecký posudok č. 7/2019 B.. C.M. D. zo strany Okresného súdu Spišská Nová Ves v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 11C/323/2015.

3. Žalobca podal na Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 02.07.2015 žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanému náhrady škody vo výške 17.530,- € s prísl., úrazovej renty 146,0085 € mesačne a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že ako živnostník uzatvoril so žalovaným zmluvu o spolupráci pri vykonaní spoločných diel, na základe ktorej v súlade s jej čl. VII. bod 2 pre neho vykonával práce tak, ako mu ich určil koordinátor - majster. Podľa určenia majstrom sa aj dňa 18.07.2013 v ranných hodinách pripravoval na vykonávanie prác, pri ktorých utrpel úraz, ktorý mu spôsobil zamestnanec žalovaného B.. G. N. tým, že stúpil na vypínač stroja - lisu, ktorý sa následne spustil a pomliaždil mu ruku a prsty ľavej ruky.

4. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom dňa 21. 02. 2017 rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol s odôvodnením, že nemožno konštatovať, že škoda bola žalobcovi spôsobená činnosťou pri vykonávaní pracovných úloh pre žalovaného, nakoľko chýba vecný vzťah k činnosti pre žalovaného a jednak, že neprichádza do úvahy ani zodpovednosť žalovaného v zmysle § 420a písm. a) OZ, podľa ktorého je škoda spôsobená prevádzkovou činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri tejto činnosti, nakoľko k úrazu žalobcu nedošlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného ani vecou použitou pri prevádzkovej činnosti, ale v dôsledku toho, že stroj sa dal do pohybu konaním inej

osoby pri činnosti, ktorá nemala súvis s prácou pre žalovaného. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu a rozsudok potvrdil.

5. Žalobca žalobu o obnovu konania oprel o nové skutočnosti a dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania. Novým dôkazom je Znalecký posudok č. 7/2019 B.. C. D. (ďalej iba „znalecký posudok“ alebo „posudok“), z ktorého vyplývajú nové skutočnosti, ktoré môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to nasledovné: Na strane 10 posudku obr. 12 je fotografia a rozmermi nožného spínača zakružovačky, z ktorého vyplýva, že kryt nožného spínača nespĺňa ustanovenia platných predpisov, nakoľko pedále prečnievajú 35 mm von od obrysu časti krytu, čím je možné valce uviesť do pohybu aj neúmyselným stúpením na pedál.

6. Na strane 13 posudku je text vyhlášky č. 59/1982 Zb., ktorou sa ustanovujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení vzťahujúcich sa k posudzovanému prípadu, kde znalec zvýraznil § 42 ods. 1 vyhlášky, kde sa uvádza: „Zariadenie strojov určené na ich uvedenie do chodu a vypnutie (ovládače) sa musia dať ovládať z miesta obsluhy strojov tak, aby ich funkcia bola spofahlivá a neprípúšťala samovoľné, prípadne náhodné spustenie stroja do chodu.

7. Na strane 14 posudku znalec cituje technickú normu STN 21 0700 stanovujúcu všeobecné bezpečnostné požiadavky na konštrukciu tvárniacich strojov, ktorá pojednáva o konštrukcii nožných ovládačov, kde v bode 2.26. sa uvádza: „Nožní ovládač musí byť opatrený krytom, otvoreným len z čelnej strany obsluhy, vylučujúcim možnosť náhodného sešlápnutí“.

8. Na strane 15 posudku je citované ustanovenie bod 1.2.2. písm. a) a písm. f) text prílohy č. 1 Nariadenia vlády SR č. 391/1999 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o technických požiadavkách a postupoch posudzovania zhody na strojové zariadenia, časť požiadavky na ovládače strojov, z ktorého vyplýva, že „a/ ovládače musia byť zreteľne viditeľné a identifikovateľné, prípadne príslušne označené a f/ skonštruované alebo chránené (zakryté) tak, aby požadovaný účinok spojený so vznikom ohrozenia nemohol vzniknúť bez zámerného úkonu“.

9. Na strane 17 a 18 posudku znalec cituje Zákon č. 124/2006 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, kde v druhej časti § 6 ods. 1) medzi všeobecné povinnosti zamestnávateľa patrí:

a/ vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,

d/ zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácie práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy,

n/ viesť a uchovávať predpísanú dokumentáciu, záznamy a evidenciu súvisiacu s bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci päť rokov odo dňa, keď bol v nich vykonaný posledný záznam, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Bod 7): zamestnávateľ je povinný starať sa o bezpečnosť a ochranu zdravia všetkých osôb, ktoré sa nachádzajú s jeho vedomím na jeho pracovisku alebo v jeho priestoroch.

10. Na strane 19 posudku znalec ďalej cituje prílohu č. 1 bod 2.8 nariadenia vlády č. 392/2006 Z. z. o minimálnych požiadavkách na pracovný prostriedok, ktorá pojednáva o požadovaných vlastnostiach krytov a ochranných zariadení, kde sa uvádza: „Ak je možný kontakt s pohybujúcimi sa časťami pracovného prostriedku, ktorý môže spôsobiť úraz, tieto časti musia byť vybavené krytom alebo iným ochranným zariadením, ktoré zabráni prístupu do zóny nebezpečenstva, alebo takým zariadením, ktoré zastaví pohybujúce sa nebezpečné časti skôr, ako sa siahne alebo vstúpi do zóny nebezpečenstva. Kryt a ochranné zariadenie b/ nesmú vytvárať ďalšie nebezpečenstvo. Zo záverov znaleckého posudku (s. 23) vyplýva, že nožný spínač skružovačky nespĺňal bezpečnostné kritéria - nemal dostatočný kryt spínačov (pedálov), ktorých zmyslom je práve zabrániť náhodnému zošliapnutiu pedálov. Znalec ďalej poukazuje na konkrétne právne normy, z ktorých vyplýva povinnosť používať nožný spínač opatrený krytom s tým, že realizáciu týchto opatrení má na starosti výrobca. Ak výrobca takto neurobí pri pravidelných predpísaných bezpečnostných kontrolách v prevádzke, má zabezpečiť plnenie týchto ustanovení a upraviť stroj na bezpečný stav prevádzkovateľ. To, že sa dali valce uviesť do pohybu mimovoľným stúpením na nožný spínač je dôsledkom neplnenia si uvedených povinností. Znalec v posudku ďalej konštatuje, že podľa telefonického informácie, ktorú obdržal od B.. C. Č.L., konateľa firmy L. L., ktorý je konštruktérom zakružovacieho stroja XZS 2000/1.5 „tento stroj bol konštruovaný pre výrobcu vo firme I. E. U. H.. Podľa jeho informácie pedálové ovládače si firma objednávala v subdodávke od jemu neznámej firmy resp. sa tieto ovládače montovali zo starších vyradených zakružovačiek. S najväčšou pravdepodobnosťou tu mohlo dôjsť k namontovaniu pedálových spínačov, ktoré nezodpovedali vyššie uvedeným predpisom.

11. Na strane 25 znalec konštatuje, že v prípade, ak stroj je mimo prevádzky, keď po bezpečnostnej stránke nie je v poriadku, má byť zaistený proti používaniu z dôvodu, že by mohol ohroziť život a zdravie,

a to vypnutím a vyvesením bezpečnostnej tabuľky NEZAPÍNAŤ!. Nevykonaním týchto opatrení firma I. - E. E.. A.. O.. (v súčasnosti I.-E. E.. A.. O..) porušila ustanovenia Zákona č. 124/2006 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (§6 ods. 1).

12. Na strane 24 v otázke 6 znalec vyhodnocuje rizikové faktory vzniku úrazu, z ktorých vyplýva, že zo štyroch rizikových faktorov za dva je zodpovedný žalovaný 1/ - a/ za nezaistený vypnutý stav stroja - bol zapnutý hlavný vypínač stroja (hoci stroj mal byť podľa vyjadrenia žalovaného 1/ mimo prevádzky) a b/ nevyhovujúce prevedenie nožného spínača, ktorý nemal z vrchnej strany dostatočnú ochranu proti náhodnému (neúmyselnému) šliapnutiu na pedál. Na vznik úrazu postačovalo, že sa stretli aspoň dva rizikové faktory v rovnakom čase a na rovnakom mieste. Z uvedeného je zrejmé, že ak by žalovaný 1/ dodržal všetky bezpečnostné opatrenia a normy, k úrazu žalobcu by nedošlo.

13. Znalecký posudok teda podľa žalobcu jednoznačne preukazuje, že k úrazu žalobcu došlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného alebo vecou použitou pri prevádzkovej činnosti (zakružovacím strojom, ktorý nespĺňal bezpečnostné normy) a zároveň preukazujú, že k úrazu došlo v dôsledku toho, že žalovaný 1/ porušil množstvo predpisov na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čo zakladá jeho zodpovednosť aj podľa § 420 ods. 1/ OZ.

14. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom konaní, žalobca ako živnostník uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spolupráci pri vykonávaní spoločných diel, ktorej predmetom bola spolupráca, priebežne konkretizovaná so žalovaným a to ústne alebo písomne. Podľa článku VII. Bod 2 tejto zmluvy bol žalobca povinný pri všetkých súvisiacich činnostiach na spoločných dielach rešpektovať koordinátora, ktorým bol určený zástupca žalovaného. V deň úrazu žalobca vykonával práce pre žalovaného tak, ako mu ich určoval koordinátor - majster. Z tohto dôvodu neobstojí tvrdenie žalovaného o tom, že zodpovednosť žalobcu je vylúčená

15. Žalobca má podľa ním vyššie uvedených skutočností za to, že sú splnené podmienky na obnovu konania, nakoľko sa objavili nové skutočnosti, o ktorých žalobca v predchádzajúcom konaní nevedel a preto ich z objektívnych dôvodov nemohol použiť a zároveň tieto skutočnosti sú spôsobilé prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

16. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žaloba o obnovu konania nie je prípustná, pretože znalecký posudok č. 7/2019 nepatrí medzi skutočnosti resp. dôkazy, ktoré nemohol žalobca bez svojej viny v pôvodnom konaní predložiť alebo navrhnúť.

17. Žalobca v pôvodnom konaní č.k. 9C 309/2015 aj napriek tomu, že sa v ňom vykonalo rozsiahle dokazovanie, nikdy v pôvodnom konaní znalecký posudok (či odborné vyjadrenie) za účelom preukázania svojich tvrdení ohľadom úrazového deja súdu nepredložil ani ho nenavrhol súdu nariadiť či vykonať / vypracovať. Žalobca bol plne spôsobilou stranou sporu, ktorý bol od počiatku zastúpený kvalifikovaný právny zástupcom - advokátom, avšak svoje oprávnenie predložiť znalecký posudok (resp. odborné vyjadrenie) alebo ho súdu navrhnúť vykonať, nikdy nevyužil.

18. Preto predmetný znalecký posudok získaný po právoplatnom skončení konania sp. zn. 9C 309/2015 (rozsudkom OS SNV z 21.2.2017 sp. zn. 9C/309/2015-185 v spojení s KS KE z 15.8.2018 sp. zn. 11Co/293/2017-251) tak nepatrí medzi skutočnosti alebo dôkazy, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní sp. zn. 9C 309/2015. Žalobcovi nič nebránilo v konaní 9C 309/2015 znalecký posudok predložiť alebo ho súdu navrhnúť vykonať. Žalobca to však v konaní 9C 309/2015 neučinil.

19. Keby tento ZP č. 7/2019 bol chybne považovaný za skutočnosť či dôkaz, ktorá údajne nemohla byť bez viny žalobcu použitá v pôvodnom konaní 9C 309/2015, tak takáto úvaha by viedla k porušovaniu právnej istoty právoplatne rozhodnutých vecí, nakoľko by vytvárala neúspešným stranám sporov neobmedzenú možnosť (do 3 rokov od právoplatného skončenia veci) podávať žaloby na obnovu konania opierajúc sa o skutočnosti či dôkazy, ktoré neúspešné strany sporu zabudli či opomenuli v pôvodnom konaní predložiť či navrhnúť.

20. Žalobca nepodal voči právoplatnému rozsudku (rozsudkom OS SNV z 21.2.2017 sp. zn. 9C/309/2015-185 v spojení s KS KE z 15.8.2018 sp. zn. 11Co/293/2017-251) ani dovolanie ani ústavnú sťažnosť v zákonnej 2 mesačnej lehote, nevyužil tak mimoriadne opravné prostriedky, ktoré mu CSP resp. iné zákony ponúkajú. Žaloba na obnovu konania je tak neprípustná aj z dôvodu, že voči právoplatnému rozhodnutiu v pôvodnom konaní 9C/309/2015 bolo možné podať dovolanie resp. ústavnú sťažnosť zo strany žalobcu, ktorý však túto možnosť nevyužil a nepodal ich. Existencia uvedených dvoch možností (dovolanie resp. ústavná sťažnosť) je považovaná za „inú“ možnosť, ktorou možno zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia v pôvodnom konaní 9C/309/2015 dosiahnuť. Tvorí tak zákonnú (§ 399 CSP) prekážku na podanie žaloby na obnovu konania.

21. Žalobca sa snaží účelovo tvrdiť, že ZP č. 7/2019 údajne jednoznačne preukazuje, že k úrazu žalobcu došlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného alebo vecou použitou pri prevádzkovej činnosti

(zakružovacím strojom, ktorý nespĺňal bezpečnostné normy) (žalobca to síce nijako právne nekvalifikuje, žalovaný sa preto len domnieva, že žalobca asi smeroval právnu kvalifikáciu žalovaného podľa § 420a ods. 1, ods. 2 písm. a) OZ) a žalobca zároveň účelovo tvrdí (už to však neodvodzuje od ZP č. 7/2019), že k úrazu došlo v dôsledku toho, že žalovaný údajne porušil množstvo predpisov na BOZP, čo údajne zakladá jeho zodpovednosť aj podľa § 420 ods. 1 OZ. Žalovaný zdôraznil, že žalobca okrem predloženia ZP č. 7/2019 a jeho parciálnych citácií nijako inak nezdôvodnil svoje tvrdenie o údajnej zodpovednosti žalobcu. Žaloba žalobcu z 9.1.2020 tak odporuje § 132 ods. 1 a 2 CSP, ktorý vyžaduje o.i. pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, kde „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“

22. Z pôvodného konania sp. zn. 9C 309/2015 nesporne vyplynulo (čo nijako nevyvrátil ani ZP č. 7/2019), že Rozsudkom OS SNV z 21.2.2017 sp. zn. 9C/309/2015-185 v spojení s KS KE z 15.8.2018 sp. zn. 11Co/293/2017-251 bola vec právoplatne skončená po rozsiahlom dokazovaní, keď sa súdy v rozhodnutiach v súlade s § 220 ods. 2 CSP sa dôkladne zaoberali tým, čoho sa žalobca domáhal, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vyjadrili žalovaní 1 a 2, aké prostriedky procesnej obrany použili. Súdy v rozhodnutiach jasne a výstižne vysvetlili, ako posúdili podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považovali za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonali, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, prečo nevykonali prípadné ďalšie navrhnuté dôkazy (odmietnutá súdom bola len žalobcom navrhovaná obhliadka, žalobca nikdy nenavrhoval ani nepredložil žiadny znalecký posudok na posúdenie úrazového deja) a ako vec práve posúdili. Odôvodnenie oboch rozsudkov bolo presvedčivé. Z dokazovania je nesporné, že úraz žalobcu vznikol pri činnosti, ktorá nijako nesúvisí s činnosťou žalovaného, ale vznikol pri súkromnej činnosti na súkromnú objednávku B.. N. kde na túto súkromnú prácu navyše B.. N. a žalobca nemali súhlas žalovaného prostredníctvom konateľa alebo prostredníctvom vedúceho pracovníka ani prostredníctvom majstra E., ktorý aj tak nebol v zmysle svojej pracovnej zmluvy a Zákonníka práce (§ 9, 81 a 82 Z.p.) oprávnený takýto súhlas vydávať, ak by sa takýto súhlas vyžadoval tak ako to požadovala smernica žalovaného v 1 rade č., 1/2012 s ktorou nesporne boli oboznámení žalovaný, žalobca aj svedok N.. Žalobca aj svedok N. zhodne uviedli v konaní 9C/309/2015, že úraz nevznikol pri činnosti súvisiacej s činnosťou žalovaného, ale jednalo sa o súkromnú prácu žalobcu pre svedka N., ktorú si objednal svedok N. u žalobcu.

23. Znížená hodnovernosť výpovede svedka N. v tejto veci je daná v tom, že v prípade opačnej výpovede (t.j. neudelenie súhlasu k súkromnej práci) by výrazne zhoršil svoju dôkaznú situáciu v konaní 11C/323/2015, kde svedok N. vystupuje ako žalovaný na základe rovnakých skutkových okolností.

24. V nadväznosti na výsluch svedka B.. N. v konaní 9C/309/2015 žalovaný uvádza, že súd prvej inštancie je povinný na výsluch Ing. Dvorského - ktorý má osobný záujem, aby v konaní 9C/309/2015 či 1C/1/2020 zodpovednosť niesol žalovaný, by bol B.. N. vyvinený vo svojom konaní 11C/323/2015, nazerať cez aplikáciu doktríny R.A.V.E.N. Po zohľadnení tejto doktríny je zrejmé, že napriek povinnosti svedka B.. N. pravdivo vypovedať - je zrejmé, že svedok Ing. Dvorský nemôže byť nikdy hodnoverný, nakoľko má osobný záujem na výsledku konania 9C/309/2015 či 1C/1/2020 s výsledkom zodpovednosti žalovaného za úraz žalobcu, by on sám bol vyvinený v konaní 11C/323/2015, kde obsah jeho výpovede má jednoznačný vplyv na výsledok jeho zodpovednosti v konaní 11C/323/2015.

25. V tomto konaní nie je rozhodujúca ani otázka súhlasu resp. nesúhlasu s prácou, ktorú v čase úrazu vykonával žalobca, ale to, že sa jednalo o prácu pre súkromné účely, teda v konaní nebola preukázaná zákonná podmienka zodpovednosti žalovaného v 1. rade teda jeho príčinnosť v súvislosti s prácou, ktorú žalobca v čase úrazu vykonával v súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného v 1 rade.

26. Na pojednávaní 1.12.2016 a neskôr v podaní z 21.12.2016 doložil žalovaný rovnopis hlavných parametrov a fotografií zakružovacieho stroja, na ktorom došlo k úrazu žalobcu s foťkou plechu, ktorý sa do stroja dáva a s foťkou štvorhranu, ktorý dal Ing. N. zakrúžiť žalobcovi na súkromnú prácu, pritom do stroja sa zmestí len plech. Na pojednávaní 1.12.2016 doložil žalovaný (a neskôr aj preklad) objednávku výrobkov (v nemeckom jazyku a neskôr v SJ) pre zákazníka žalovaného v čase, keď došlo k úrazu žalobcu. Ako uviedol aj žalobca na pojednávaní (str. 9 zápisnice z pojednávania 1.12.2016), v tom čase vykonával žalovaný pre nemeckú firmu T. G. I., kde tento dôkaz obsahuje aj parametre výrobkov, ktoré sú odlišné od parametru výrobku, ktoré si u žalobcu objednal B.. N., kde na zakružovacom stroji sa zákazka pre T. ani vôbec nevykonávala - čo je nesporné aj u žalobcu. V konaní je nesporné (aj výpoveďou žalobcu), že žalobca utrpel úraz pri súkromnej práci pre B.. N., nie pri práci pre zákazku žalovaného (pre T.).

27. Žalobca pri úraze nedodrжал pravidlá platné pre zamestnancov žalovaného hlavne z dôvodu BOZP, požiarnej ochrany a pod. A napokon žalobca pri úraze nedodrжал svoj záväzok v prípadoch používania strojov, zariadení a nástrojov (od žalovaného) pracovať s odbornou starostlivosťou za predpokladu

odbornej starostlivosti na dané stroje a zariadenia. Zo strany žalobcu tak šlo o exces, kde žalobca sledoval svoje záujmy (čo vyslovene potvrdil aj žalobca aj svedok N. vo svojej výpovedi), preto žalovaný nemôže v zmysle § 420 ods. 2 OZ zodpovedať za škodu na zdraví u žalobcu, keďže táto škoda na zdraví nebola spôsobená pri činnosti v prospech žalovaného, ale pri práci pre súkromné účely iného zamestnanca B.. N.É.. Pri predpokladanej absencii zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví žalobcu preto je zbytočné a nedôvodné, aby sa súd zaoberal výškou škody.

28. Znalecký posudok č. 7/2019 B.. D. (ďalej len ako „ZP č. 7/2019“) nemá vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti (aj vzhľadom na obhliadku 25.9.2019 t.j. viac ako 6 rokov po úraze 18.7.2013) žiadnu výpovednú hodnotu pre toto konanie o žalobe žalobcu na obnovu konania. V ZP 7/2019 je uvedené, že v čase obhliadky zariadenia 25.9.2019 nožný ovládač daného zariadenia nevyhovuje bezpečnostným parametrom podľa vyhl. č. 59/1982 Zb. Z. a súčasne norme STN 21 07 00 a NV SR č. 392/2006 Zb. z. č. 2. 8. Znalec v ZP 7/2019 tvrdí, že oslovil konštruktéra zakružovačiek B.. Č., ktorý sa vyjadril, že s najväčšou pravdepodobnosťou mohlo dôjsť k namontovaniu pedálových spínačov, ktoré nezodpovedali vyššie uvedeným predpisom už pri výrobe. Zároveň sa však znalec odvoláva na to, že ak výrobca „nezabezpečí stroj podľa predpisov „upraviť stroj na bezpečný stav má povinnosť prevádzkovateľ.“ (str. 23, odpoveď na otázku č. 1 ZP).

29. Žalovaný predložil 2 fotografie. Jedna je z r. 2016, druhá je zo ZP -ako vyzeral nožný ovládač v čase obhliadky 25.9.2019. Na oboch fotkách je nožný ovládač rovnaký, čiže je predpoklad, že ani v r. 2013 to nebolo inak - potvrdili to aj B.. N. so žalobcom pri prehliadke 25.9.2019, že nožný ovládač je ten istý. Žalovaný predložil Certifikát o overení bezpečnostných parametrov tvárniaceho stroja z 7. 2. 2019 (ďalej len „Certifikát z 7.2.2019“), kde osoba vykonávajúca pre žalovaného revízne kontroly tohto stroja - E. Š. E..A..O.. v bode 3 popisuje, že nožný ovládač vyhovuje požiadavkám bezpečnosti práce podľa STN 21 0700, prepínač spôsobu ovládania vyhovuje požiadavkám STN 21 0700. Čiže v čase, keď sa uskutočnila obhliadka zariadenia 25. 9. 2019 pre účely ZP 7/2019, „Certifikát“ bol platný do 7.2.2020, keďže sa vydáva s platnosťou na 1 rok s tým, že každý rok je nutné overenie týchto bezpečnostných parametrov. Žalovaný preto namietol tvrdenie znalca v ZP č. 7/2019, že údajne nebol zabezpečený bezpečný stav daného zariadenia, nakoľko k 25.9.2019 malo zariadenie certifikát z 7.2.2019 s platnosťou do 7.2.2020.

30. Podľa STN 21 07 00 sa má vykonávať overovanie overovanie bezpečnostných parametrov na tvárniciach stroja jedenkrát ročne. Je však dôležité zdôrazniť, že obhliadka k 25.9.2019 nemá žiadnu výpovednú hodnotu vo vzťahu ku dňu úrazu žalobcu 18.7.2013 t.j. viac ako 6 rokov dozadu od obhliadky. Zrejme a preukázané je však to, že k 18.7.2013 bol predmetný stroj mimo prevádzky.

31. Na dopyt súdu z 10.5.2019 v konaní 11C/323/2015 žalovaný súdu zaslal stanovisko v liste z 4.6.2019, kde priložil viaceré dôkazy. Zo stanoviska žalovaného v liste z 4.6.2019 o. i. vyplýva, že ku dňu 18.7.2013 predmetný stroj nemal platnú správu o výsledku revíznej kontroly v zmysle STN 21 07 00. Kvôli tomuto dôvodu bol k 18.7.2013 predmetný stroj mimo prevádzky s označením „mimo prevádzky“. Žalovaný prikladá protokol Inšpektorátu práce Košice z 7.4.2001 č.: IKO-14-17-2.2/P-B22-11, č.ú.: B3-131, ktorý bol výsledkom kontroly u žalovaného zameraný na kontrolu dodržiavania právnych a ostatných predpisov v oblasti BOZP pri práci na tvárniciach, kovoobrábacích a drevobrábacích strojoch s výsledkom (str. 4), že nebol zistený nedostatok. Akékoľvek malé nedostatky zistené k 7.4.2011 boli do následnej kontroly zo strany IP Košice k 6.7.2011 odstránené, o čom žalovaný predložil protokol z 6.7.2011. Z uvedených dôkazov je tak preukázané, že žalovaný neporušil žiadne predpisy na úseku BOZP. Navyše znalec nie je oprávnený sa vyjadrovať k právnym otázkam, preto jeho odpoveď na otázku č. 7 o údajnom porušení § 6 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. (BOZP) zo strany žalovaného (nešpecifikoval však bližšie čím, len všeobecne uviedol „nevykonaním týchto opatrení“), nakoľko právne otázky sú vecou súdu a znalec sa môže vyjadrovať len k odborným otázkam so zameraním na svoj odbor.

32. Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 9C/309/2015 má súd za preukázané, že veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 21.2.2017, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č.k. 11Co/293/2017 zo dňa 15.8.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 1.10.2018. Žaloba žalobcu bola zamietnutá voči obom žalovaným. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, okrem iného, že dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že k úrazu žalobcu nedošlo pri jeho plnení pracovných úloh priamo pre žalovaného v 1. rade. Aj keď k úrazu došlo na stroji žalovaného a v jeho prevádzkových priestoroch z dokazovania je nesporné, že žalobca nebol v čase úrazu zadelený na prácu na tomto stroji svojím koordinátorom t.j. majstrom. Žalobcom, ako aj vypočutými svedkami bolo potvrdené, že na tomto stroji mal žalobca vykonať prácu pre svedka B.. G. N., ktorý v čase úrazu žalobcu bol zamestnancom žalovaného v 1. rade. Nešlo však o prácu na zákazke žalovaného v 1. rade, ktorý v tom čase vyhotovoval výrobky pre nemeckého odberateľa a to výrobky iných parametrov, než výrobok, ktorý žalobca na základe požiadania B.. G. N. mal opracovať. Žalobcom, ako aj vypočúvanými svedkami, bolo potvrdené, že sa jednalo o

súkromný výrobok Ing. G. N. a jeho opracovanie požadoval na svoje súkromné účely. Ing. G. N. teda nekonal rámci druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve uzatvorenej so žalovaným v 1. rade, ale sledoval tým výlučne uspokojenie jeho vlastných potrieb. Podľa jeho pracovnej náplne nebol B.. G. N. oprávnený na práce na predmetnom stroji, na ktorom došlo k úrazu žalobcu a nebol ani nadriadeným žalobcu t.j. nebol oprávnený dávať mu príkazy resp. pokyny na prácu. Súd tiež konštatoval, že do úvahy neprichádza ani zodpovednosť žalovaného v 1. rade v zmysle ustanovenia § 420a písm. a/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je škoda spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri tejto činnosti. K úrazu žalobcu nedošlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného v 1. rade, ani vecou použitou pri prevádzkovej činnosti, ale v dôsledku toho, že stroj sa dal do pohybu konaním inej osoby pri činnosti, ktorá nemala súvis s prácou pre žalovaného v 1. rade a ktorá v danom čase sledovala svoje vlastné záujmy.

33. Žalobca predložil súdu, okrem iného, ním uvádzaný hlavný dôkaz - znalecký posudok č. 7/2019 vypracovaný znalcom z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci Ing. C. D. dňa 23.10.2019. Tento znalecký posudok bol pôvodne vypracovaný v konaní vedenom na tunajšom súde pod č.k. 11C/323/2015, v ktorom súd rozhodol rozsudkom zo dňa 4.6.2020, ktorým žalobu žalobcu voči B.. G. N. zamietol. Rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, pretože sa žalobca voči nemu odvolal a spis sa nachádza na odvolacom súde.

34. Podľa § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

35. Podľa § 399 CSP žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

36. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

37. Podľa § 403 ods. 1,2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

38. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

39. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

40. Podľa § 411 ods. 1 CSP rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

41. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

42. Podľa § 414 CSP ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

43. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že žaloba nie je odôvodnená.

44. Predmetom tohto konania je obnova konania vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 9C 309/2015-185 z 21.2.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 11Co 293/2017-251 zo dňa 15.8.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.10.2018.

45. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatný rozsudok, právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ako aj právoplatný platobný rozkaz, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

46. Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, a to:

- žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou,
- musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania,
- musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a
- žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti.

47. Vecná aktívna legitímácia žalobcu je daná tým, že žalobca bol i stranou sporu v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C 309/2015.

48. Vecná pasívna legitímácia žalovaného vyplýva z toho, že žalovaný - s pôvodným obchodným menom I.-E., E..A..O., po zmene obchodného mena I.-E., E..A..O.. pri zachovaní totožného identifikačného čísla (IČO) bol žalovanou stranou - ako žalovaný v 1. rade v citovanom konaní.

49. Žalobca bol v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C 309/2015 neúspešný.

50. Súd skúmal prípustnosť dôvodu obnovy konania a poukazuje na to, že pokiaľ sa týka namietaného dôvodu pre obnovu konania v zmysle žaloby (§ 397 písm. a) CSP), musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru.

51. Súd preto skúmal skutočnosti, ktoré sú zákonnou podmienkou pre takéto konanie a teda, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny.

52. K tejto skutočnosti sa žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vyjadril tak, že v danom konaní medzi stranami nebola rozporná skutočnosť, či predmetný zakružovací stroj, resp. jeho spínač, bol alebo nebol v stave, v akom sa ne/mohol využívať, nakoľko nebol označený žiadnou tabuľkou, resp. nápisom „nepoužívať“, „mimo prevádzku“. Podľa vyjadrení vtedajších sporových strán a podľa vyjadrenia p. O. tento stroj bol riadne využívaný a uviedol, že v danom prípade osoba, ktorej patrí ten stroj a ktorá ho dala na prevádzku, má zabezpečiť riadnu údržbu stroja, revízie. Vychádzajúc aj z toho rozsudku znalec konštatoval v bode 19: „že nevykonaním týchto opatrení firma vtedajšia I.-E., E.. A.. O.. porušila ustanovenia zákona č. 124/2006 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.“

53. Tiež súd skúmal, či žalobcom predložený znalecký posudok zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11C 323/2015 ako nový dôkaz, môže prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

54. Ešte predtým sa však súd zaoberal okolnosťami v zmysle § 399 CSP, § 403 CSP, CSP a § 413 CSP.

55. Dospel k záveru, že žalobca sa o ním predloženom znaleckom posudku dozvedel v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11C 323/2015 a z tohto posudku, ktorý bol žalobcom doložený k žalobe a v spise sa nachádza na č.l. 4, vyplýva, že tento posudok bol doručený súdu dňa 28.10.2019, preto obostojí tvrdenie zástupcu o tom, že im bol doručený v mesiaci november 2019, teda návrh na obnovu konania bol podaný v súlade s ustanovením § 403 ods. 1 CSP, poukazujúc na to, že žaloba bola na súde podaná dňa 9.1.2020.

56. Taktiež je zachovaná lehota v zmysle ustanovenia § 403 ods. 2 CSP, pretože rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves nadobudol právoplatnosť 1.10.2018 a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 9.1.2020, je zachovaná i maximálna 3-ročná lehota na podanie žaloby.

57. Súd preto nevyhodnotil, že žaloba bola podaná oneskorene.

58. K skutočnosti, či žalobcom predložený znalecký posudok zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11C 323/2015 ako nový dôkaz pre konanie vo veci, môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre pôvodné konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves 9C 309/2015 súd zaujal negatívne stanovisko. To predovšetkým z dôvodov popísaných v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 9C 309/2015 v bodoch 35 a 40 s konštatovaním, že medzi sporovými stranami bola spornou otázkou zodpovednosti žalovaného v 1. rade za predmetný úraz. Žalobca sa v konaní odvolával na ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť za škodu v zmysle uvedeného ustanovenia je prípadom osobitnej zodpovednosti, v ktorom je upravená povinnosť uhradiť škodu spôsobenú niekým iným. Predpokladom tejto zodpovednosti je vykonávanie činnosti, pri ktorej vznikla škoda, nie priamo zodpovedným subjektom t.j. právnickou resp. fyzickou osobou, ale vykonávanie činnosti pre tento subjekt inými osobami, ktoré daná právnická resp. fyzická osoba zamestnáva alebo ich pri svojej činnosti využíva. Takéto osoby nevykonávajú prácu vlastným menom a na vlastné riziko, ale pre daný subjekt podľa jej pokynov resp. príkazov, prípadne v jej záujme. Podstatné však je, či konanie toho kto škodu spôsobil, bolo v miestnej, časovej a vecnej súvislosti k plneniu úloh právnickej resp. fyzickej osoby v rámci jeho činnosti. Nemôže ísť teda o konanie, ktorým škodca sledoval svoj vlastný záujem. V tomto prípade je daná priama zodpovednosť škodcu. Táto tak nastáva v prípade, ak chovanie škodcu nespadá do rámca činnosti právnickej resp. fyzickej osoby, pre ktorého prácu vykonáva tzv. exces.

59. Do úvahy neprichádza ani zodpovednosť žalovaného v 1. rade v zmysle ustanovenia § 420a písm. a/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je škoda spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri tejto činnosti. K úrazu žalobcu nedošlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného v 1. rade, ani vecou použitou pri prevádzkovej činnosti, ale v dôsledku toho, že stroj sa dal do pohybu konaním inej osoby pri činnosti, ktorá nemala súvis s prácou pre žalovaného v 1. rade a ktorá v danom čase sledovala svoje vlastné záujmy.

60. Samotný fakt, že žalobca do spisu predložil znalecký posudok z konania Okresného súdu Spišská Nová Ves 11C 323/2015 ako dôkaz, ktorý môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, podľa názoru súdu neobstojí, pretože podľa citovaného rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 9C 309/2015 k úrazu žalobcu nedošlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného, ani vecou použitou pri prevádzkovej činnosti, ale v dôsledku toho, že stroj sa dal do pohybu konaním inej osoby pri činnosti, ktorá nemala súvis s prácou pre žalovaného a ktorá v danom čase sledovala svoje vlastné záujmy. Skrátene povedané, k úrazu žalobcu došlo síce v pracovnej dobe, avšak nie pri plnení si pracovných povinností žalobcu alebo v priamej súvislosti s nimi, a preto žalobca na pracovnom stroji, s prácou ktorého došlo u žalobcu k úrazu, nemal v danom čase so strojom pracovať, a je preto irelevantné prípadne porušenie bezpečnostných predpisov žalovaným, čo sa žalobca v tomto konaní snažil preukázať.

61. Z týchto dôvodov súd zamietol i návrh žalovanej strany na výsluch svedkov.

62. Pre úplnosť súd dodáva, že žalobu na obnovu konania súd nevyhodnotil ako neprípustnú proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak a to s poukazom na to, že vyššie súd uviedol dôvody uvádzané žalobcom, pre ktoré nemohol podať dovolanie či ústavnú sťažnosť. Je zároveň toho názoru, ak by súd posudzoval neprípustnosť tejto žaloby z dôvodu, že v pôvodnom konaní žalobca nepredložil ako dôkaz či nepožiadal o podanie znaleckého posudku, ktorý doložil až v tomto konaní, mohlo by dôjsť zo strany súdu v zmysle eurokomfortného výkladu k bráneniu spravodlivosti.

63. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, a preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

64. Dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP súd nezistil.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.